

naar man her vil anvende det, som mathematisk kan være sandt, at den ingen Forskjel er mellem en stigende og dalende Scala. Jeg tror nemlig, at, naar man taler om en progressiv stigende Skat, saa er der en naturlig Tendens til at lade Stigningen blive ved, og det er i og for sig ikke engang praktisk nødvendigt, at der er sat en udtrykkelig Grænse, thi, man kan lade Stigningen være saa langsom, at den kan blive ved, uden at naae det Umulige, og derimod, naar man tager visse Procent som det Regelmæssige, og derpaa lader Beskatningen dale saaledes, at tilfaldt Mogle, som ikke have en vis Indkomst, ere aldeles frie, saa er der en anden finantiel Tanke; der er en anden Grundtanke, den regelmæssige Skattnorm skal ikke just gaae op til 12 eller 25 pCt., men dermed er slet ikke udtalt, at man jo f. Ex. fra 4 eller 3 pCt. kan lade Beskatningen langsomt dale ned. Det er altsaa meget muligt, at mathematisk taget Dalen og Stigen kan være det Samme, men deraf følger virkelig ikke, at der jo kan være væsentlig forskjellige Grundtanker i en saadan fast normeret Beskatning med dalende Procenter, og derimod en stigende, som efter sin Natur har Lyft til at gaae saa høit, som den nogenlunde kan. Paa Grund af disse Vanskeligheder, som der ere forbundne med denne Sags første Behandling, har jeg, især da Thinget nu har været saa meget sysselsat med denne Sag, ingen Tilbøielighed til at gaae længere ind i denne Sags forskjellige Sider, end jeg allerede har antydet; jeg har for Diebliffet saameget mindre Lyft dertil, som Vanskelighederne virkelig — den ærede Finantsminister tillade mig denne Udtaling — i en ikke ringe Grad ere forhøiede derved, at han, saa at sige, har forelagt os to Lovforslag. Jeg veed den ærede Finantsminister vil sige, at det er et urigtigt Udtryk; jeg kan dog forsikre, at det er aldeles ikke for at bringe noget Andet ind i Sagen, end hvad der aldeles uvilkaarligt har paatrængt sig mig; saaledes som Sagen stiller sig for mig, har Ministeren nemlig forelagt os to forskellige Tanker, den ene formuleret i et Lovforslag og den anden udtalt og fremsat igrunnen med ligesaa megen Autoritet og næsten behandlet med en større Forskærlighed, det Fordrag nemlig, hvormed den

ærede Finantsminister bragte Lovforslaget frem, og for mig er Sagen fremdeles blevet endnu vanskeligere derved, at den ærede Finantsminister har opgivet denne sin Tanke, hvorfor han havde en vis Forskærlighed, uden egentlig at give nogen Grund, som for mig idetmindste kunde være fyldestgjørende. I det Forslag, han havde paatænkt, er der nemlig forenet to Tanker, som ere væsentlig forskellige; der er forenet en forlods Beskatning af en vis særegen Indtægtskilde med en anden Tanke, som jeg for Kortheds Skyld; efterat jeg nu har forklaret den, kan kalde den dalende Indkomstbeskatning. Han har slet ikke sagt os, hvorfor han forener disse to Tanker saaledes, at de ikke kunne skilles ad; mig forekommer det ikke, at der er en saadan logisk og finantiel Nødvendighed, som binder dem sammen, at man ikke meget godt skulde kunne hylde den ene Anstuelse, uden tillige at opfylde den anden, og omvendt. Det er for mig igjen en af de Grunde, som gjør, at Sagen staaer ikke lidet uklær.

Finantsministeren: Jeg maa for det Første naturligvis modsige, at der er forelagt 2 Lovforslag; det Lovforslag, som er forelagt, angaaer jo, som Enhver kan see, en staaende Skat af 2 pCt., hvori der kun er foreslaaet en Modification for en vis lav Indtægt. Ved at forelægge Lovforslaget, har jeg tillige udtalt mig om det store Spørgsmaal i Almindelighed, som jo laa altfor nær til, at jeg kunde tænke mig, at det skulde blive holdt udenfor Discussionen, nemlig om hvilke Tanker Regjeringen havde om de Spørgsmaal, som staae i Forbindelse med en progressiv Indkomstskat; men dette forekommer mig ikke at kunne berettige til at sige, at der foreligger to Forslag. Jeg har netop, da det laa saa nær, anseet det for rigtigst, at den første Gang der fra Regjeringens Side blev forelagt Forslag til en Indkomstskat, Regjeringen eller idetmindste Finantsministeren udtalte sin Mening om dette Spørgsmaal. Jeg har aabent udtalt mig for en dalende Indkomstskat til samme Tid, som jeg under Discussionen allerede yderligere, og strax ved Sagens første Forelæggelse, bestemt udtalte mig imod en progressiv Indkomstskat. Det kunde vel for dem, der ikke ere nøie bekendte med Forskellen mellem hine to Begreber, synes,